

Mál nr. 443/2021**M og
V vegna Ábyrgðartryggingar atvinnureksturs X****Skaðabótaábyrgð. Vinnuslys.****Gögn.**

Málskot móttakið 6.12.2021, ásamt fylgigögnum
Bréf V dags. 04.01.2022.
Bréf lögmanns M dags. 02.02.2022.

Málsatvik.

M slasaðist við vinnu sína þann 26. febrúar 2019 er hann var að afferma steypumót af vörubíl með starfsfélögum sínum. Sérstakur krani var notaður við afferminguna en hann var í eigu X og var stjórnandi kranans einnig á vegum þess fyrirtækis. Við afferminguna datt M út af vörubílpallinum sem hann stóð á og slasaðist. Í tilkynningu vinnuveitanda M til Vinnueftirlitsins dags. 1. mars 2019 er tildrögum slyssins lýst þannig: „...slag kemur á bómuna og einingin færir af stað og ýtir þar með [M] út af vörubílpallinum sem hann stóð á. Hann fellur til jarðar og lendir á fótunum en fellur afturfyrir sig og lendir á bakinu.“ Úrskurðarnefndin hefur í máli nr. 108/2021 fjallað um skaðabótaábyrgð vinnuveitanda M vegna þessa slyss en niðurstaða þess úrskurðar var sú að skilyrði skaðabótaábyrgðar væru ekki fyrir hendi. Eftir að sá úrskurður lá fyrir var gerð krafa í ábyrgðartryggingu X hjá V á grundvelli vinnuveitendaábyrgðar en X var vinnuveitandi stjórnanda kranans. Af hálfu V var bótaskyldu hafnað með ódags. bréfi.

M telur að X beri ábyrgð á saknæmri háttsemi kranastjórans, sem var starfsmaður X á slysdegi, á grundvelli vinnuveitendaábyrgðar. Með því að flýta sér við hífingu steypumótsins og láta sér í léttu rúmi liggja hvort M hafi verið kominn í skjól, hafi starfsmaður X sýnt af sér gáleysi sem leiddi til tjóns sem X ber ábyrgð á. Það verði að ætla að þeim sem stjórnar krana við slíka hífingu, beri að gæta þess sérstaklega að hífingin sé framkvæmd án hættu fyrir samstarfsmenn sína. Búið hafi verið að koma upp ákveðnu fyrirkomulagi við framkvæmd starfans þannig að M hafi átt að gefa kranastjórnandanum merki þegar óhætt var að hífa steypumótið. M fullyrðir að þegar slysið varð hafi hann ekki gefið merki um að kranastjórinn mætti hífa mótið en viðkomandi tók engu að síður ákvörðun um að hífa það án þess að ganga fyrst úr skugga um að M væri kominn í skjól. Vísar M til 28. gr. laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum, II viðauka við reglugerð nr. 367/2006 um notkun tækja og 23. gr. reglugerðar nr. 900/2006 um skipulag og framkvæmd vinnuverndarstarfs á vinnustöðum.

V hafnar því alfarið að kranastjórinn hafi sýnt af sér gáleysi við hífinguna. Ekki liggi fyrir nákvæmlega hvað gerðist en slysið var ekki rannsakað af Vinnueftirlitinu. Vinnuveitandi M hafi séð um verkstjórn á verkstað þegar slysið varð og í skýrslu frá vinnuveitanda M lýsir verkstjóri því að málskotsaðili hafi ekki staðið á réttum stað við verkið. Það er afstaða V að hallan af því að málið var ekki tilkynnt Vinnueftirlitinu og rannsakað beri verkstjórnandi á verkstað en það er vinnuveitandi M. Því er einnig mótmælt að veðurfar hafi verið með þeim hætti að vinnan gæti ekki farið fram með eðlilegum hætti. V hafnar bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu X vegna slyssins.

Álit.

Ágreiningur er uppi um það hvort sýnt sé fram á að líkamstjón M sé hægt að rekja til atvika eða aðstæðna sem X beri skaðabótaábyrgð á. Lýsing M á tildrögum slyssins kom fyrst fram í bréfi lögmanns M til váttryggingafélags vinnuveitanda M dags. 8. janúar 2021. Í því bréfi er því haldið fram að vindkviða hafi verið orsök slyssins. Slysið var ekki rannsakað af Vinnueftirlitinu eða lögreglu og liggja því ekki fyrir samtíma gögn um tildrög slyssins önnur en þau sem skráð eru af vinnuveitanda M og koma fram í tilkynningu vinnuveitandans til Vinnueftirlitsins, Sjúkratrygginga Íslands og til váttryggingafélags vinnuveitandans. Í þeim gögnum er þess hvergi getið að stjórnandi kranans hafi hífð án þess að hafa fengið merki frá M. Kemur sú lýsing á tildrögum slyssins fyrst fram í bréfi lögmanns M til V dags. 1. júní 2021, rúmlega 2 árum eftir slysið. Engin samtíma gögn styðja frásögn M af slysinu auk þess sem lýsing M á tildrögum slyssins hefur verið nokkuð á reiki. Af fyrirliggjandi gögnum verður þannig ekki ráðið að líkamstjón M hafi orðið vegna gáleysis stjórnanda kranans eða öðrum aðstæðum sem X ber skaðabótaábyrgð á. M ber sönnunarbyrði um

að þannig að hafi aðstæður verið og þau gögn sem lögð hafa verið fyrir nefndina fela ekki í sér skýra sönnun um það.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 15. febrúar 2022.

Póra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir